Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1964. február 25.)

a viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről

(64/225/EGK)

(HL P 56 , 4.4.1964, o. 878)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**A1**	Dánia, Írország és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának csatlakozási okmánya	L 73	14	27.3.1972

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1964. február 25.)

a viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről

(64/225/EGK)

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 54. cikkének (2) és (3) bekezdésére, valamint 63. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a letelepedés szabadságának korlátozásának eltörlését célzó általános programra ([1]) és különösen annak IV. A. címére,

tekintettel a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások eltörlését célzó általános programra ([2]) és különösen annak V. C. címére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([3]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([4]),

mivel az általános programok biztosítják, hogy a viszontbiztosítás minden ágát kivétel nélkül liberalizálni kell az 1963. év végéig, tekintetbe véve mind a letelepedés, mind a szolgáltatásnyújtás szabadságát;

mivel a viszontbiztosításra nemcsak a kizárólag viszontbiztosítással foglalkozó vállalkozások, hanem azok az úgynevezett vegyes vállalkozások is hatással vannak, amelyek közvetlen biztosítással és viszontbiztosítással is foglalkoznak, és amelyekre ezért tevékenységüknek viszontbiztosítással, illetve visszaengedményezéssel kapcsolatos része tekintetében az ezen irányelv alkalmazása során hozott intézkedéseknek is vonatkozniuk kell;

mivel a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos rendelkezések alkalmazásának céljából a társaságok ugyanolyan bánásmódban részesülnek, mint az olyan természetes személyek, akik a tagállamok állampolgárai, és ezért csak az 58. cikkben megállapított feltételeknek kell megfelelniük, illetve, amennyiben szükséges, annak a feltételnek, hogy léteznie kell egy valós és folyamatos kapcsolatnak valamelyik tagállam gazdaságával; mivel ezért egy társaságtól sem várható el, hogy azért, hogy az ilyen rendelkezések előnyeit élvezni tudja, bármilyen többletfeltételt teljesítsen, és különösen egy társaság sem kötelezhető arra, hogy bármely olyan különleges engedélyt megszerezzen, amely egyetlen hazai társaságra nézve sem kötelező gazdasági tevékenység folytatásához; mivel azonban ez az egyenlő bánásmód nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy egy jegyzett tőkével rendelkező társaságtól megköveteljék azt, hogy az adott tagállamban a tagállam törvényei szerinti társasági formában működjék, és a befogadó tagállamban használt üzleti okmányain kötelezően szerepeltesse a jegyzett tőke összegét,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A tagállamok a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozások eltörlését és a szolgáltatásnyújtás szabadságát célzó általános programok I. címében említett természetes személyek, valamint társaságok tekintetében eltörlik azokat a korlátozásokat, amelyekre az általános programok III. címében utalnak, amelyek hatással vannak ennek az irányelvnek a 2. cikkében ismertetett tevékenységek elkezdésének és folytatásának szabadságára.

([1]) HL 2., 1962.1.15, 36/62. o.
([2]) HL 2., 1962.1.15, 32/62. o.
([3]) HL 33., 1963.3.4, 482/63. o.
([4]) HL 56., 1963.4.4, 882/64. o.

▼B

2. cikk

Az irányelv rendelkezéseit a következőkre kell alkalmazni:

1. az önálló vállalkozók viszontbiztosítással és visszaengedményezéssel összefüggő tevékenységei, amelyek a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozások eltörlésére vonatkozó általános program 1. mellékletének 630. csoportjában vannak felsorolva;
2. az 1. cikkben felsorolt természetes személyek, illetőleg társaságok azokban a sajátos esetekben, amikor közvetlen biztosítással és viszontbiztosítással, illetve visszaengedményezéssel is foglalkoznak, tevékenységi körüknek a viszontbiztosítással és visszaengedményezéssel érintett mértékéig.

3. cikk

Az 1. cikket különösen a következő rendelkezésekből eredő korlátozások esetében kell alkalmazni:

a) a letelepedés szabadságára vonatkozóan:

– *A Németországi Szövetségi Köztársaságban*

1. A biztosítási felügyeletről szóló, 1931. június 6-i törvény (*Versicherungsaufsichtsgesetz*) 106. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata, és a 111. cikkének (2) bekezdése, amely a szövetségi gazdasági minisztert korlátlan hatalommal ruházza fel, hogy külföldi állampolgárokra, akik biztosítási tevékenységekkel kívánnak foglalkozni, feltételeket határozzon meg, illetve ezeknek az állampolgároknak megtiltsa a Szövetségi Köztársaság területén az ilyen tevékenységet.
2. Az ipari rendelet (*Gewerbeordnung*) 12. bekezdése és az 1937. január 30-i törvény 292. cikke, amelyek szerint a külföldi társaságoknak előzetes engedélyt kell szerezniük.

– *A Belga Királyságban*

Az 1939. november 16-i 62. számú királyi rendelet (*Arrêté royal*) és az 1945. december 17-i miniszteri rendelet (*Arrêté ministériel*), amelyek előírják egy iparűzési igazolvány (*carte profesionelle*) birtoklását.

– *A Francia Köztársaságban*

1. Az 1940. október 8-i törvénnyel módosított 1938. november 12-i törvényerejű rendelet (*Décret-loi*) és az 1939. február 2-i rendelet (*Décret*), amelyek előírják egy iparűzési igazolvány (*carte d'identité de commercant*) birtoklását.
2. Az 1935. október 30-i törvényerejű rendelettel (*Décret-loi*) módosítot, 1917. február 15-i törvény 2. cikkének második bekezdése, amely különleges engedély megszerzését írja elő.

– *A Luxemburgi Nagyhercegségben*

Az 1962. június 2-i törvény 19. és 21. cikke (az 1962. június 19-i 31. számú *Mémorial A*).

▼A1

– *A Dán Királyságot illetően*

Az ingatlantulajdon-szerzésről szóló, 1959. december 23-i törvény.

▼B

b) a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozóan:

– *A Francia Köztársaságban*

Az 1935. október 30-i törvényerejű rendelettel (*Décret-loi*) módosított 1917. február 15-i törvény, vagyis:

1. Az 1. cikk második bekezdése, amely felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy listát készítsen azokról a különös vállalkozásokról vagy meghatározott országokból származó vállalkozásokról, amelyek Franciaországban élő személlyel, ott található vagyontárggyal vagy ott fennálló felelősséggel kapcsolatosak, bármely kockázatra vonatkozó viszontbiztosítási vagy visszaengedményezési szerződés nem köthető.

▼B

2. Az 1. cikk utolsó bekezdése, amely megtiltja a b) pont 1. alpontja alatt felsorolt vállalkozások által biztosított viszontbiztosítási vagy visszaengedményezési kockázatok elfogadását.

3. A 2. cikk első bekezdése, amely előírja, hogy az e cikkben említett személy nevét a pénzügyminiszternek jóváhagyásra elő kell terjeszteni.

– *Az Olasz Köztársaságban*

Az 1959. február 13-i 449. számú rendelet (*Decreto*) által jóváhagyott, egységes szerkezetbe foglalt szöveg 73. cikkének második bekezdése, amely felhatalmazza az ipari és kereskedelmi minisztert, hogy megtiltsa az olasz területen jogi képviselettel nem rendelkező speciális külföldi vállalkozások viszontbiztosítási és visszaengedményezési kockázatainak átruházását.

▼A1

– *A Dán Királyságot illetően*

Az ingatlantulajdon-szerzésről szóló, 1959 december 23-i törvény.

▼B

4. cikk

A tagállamok az irányelv kihirdetésétől számított hat hónapon belül elfogadják azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.